

ת"פ 3362/05/14 - מדינת ישראל נגד י א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 3362-05-14
06 מאי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

י א

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - שי נגר

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - זייצב

ק. מבחן גב' מרה טולדנו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון אשר כלל תיקון מהותי, הסכמה עונשית וקבלת תסקיר, בכך שביום 12.12.13, סייע לאחר במכירת סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 9.88 גרם נטו, תמורת תשלום של ₪ 4,800.

התביעה מודעת לכך שבמקרה ספציפי זה, למרות חומרת העבירה והעובדה שהעונש ההולם מאסר בכלא, מדובר בנאשם בעל נכות, שמצבו הביא לכך שהוא מנוצל במכוון לצורך ביצוע העסקה ובעיקר מדובר בעצימת עיניים באשר למהות העסקה ולא כוונה של ממש.

מהתסקיר עולה בן 33, רווק, מתגורר בבית אביו באשקלון, שוהה בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי בהסכמת התביעה. מתקיים מקצבת נכות על רקע מחלת ניוון שרירים ממנה סובל, מוכר על ידי המל"ל כנכה נכות רפואית של 80 אחוז. עקב מחלתו תנועותיו מוגבלות. כמו כן, נפגע בראשו בתאונת דרכים ובכך הביא לקושי נוסף בתפקודו, בעיקר בתחום התנהגותו והיכולת לשלוט בכעסים. הוא נמצא בצו פיקוח מעצרים במסגרת המ"ת ובמסגרתו הופנה לפסיכיאטר

עמוד 1

שהתרשם כי לא ניתן לשלול הפרעה הסתגלותית על רקע קווי הפרעת אישיות אורגניים. הרופא המליץ על בירור מעבדתי כדי לבחון טיפול, אך לדברי גיסו, בשל מצבו הבריאותי הוא לא יכול ליטול תרופות הרגעה שיכולות להביא החמרה במצבו הפיזי.

על רקע בעיותיו שולב במסגרת חינוכיות מיוחדות, התקשה בלימודים ועד היום הוא לא למעשה אנאלפבית. בדצמבר 2014 נשלח לאבחון על ידי ועדת אבחון ונמצא מתפקד ברמה שאיננה מוגבלת שכלית, אך נמצאת ברמה הגבולית. הם התרשמו כי הנמקה בתפקוד הקוגניטיבי נובעת מכוחות נמוכים, דלות וסף תסכול נמוך. הוא לא שולב במסגרת תעסוקתית מסודרת. הוא מתקשה לנהל ענייני הכלכליים וצבר חובות. כאמור הוא ניתן לניצול בקלות, מתנהג באופן פזרן כדי למצוא חן. בני המשפחה מודעים לכך שיש מקום למנות אפוט' לרכוש אך לא פעלו לצערי לעשות זאת. מדובר במי שלא צורך סמים.

לדבריו, הוא מסוגל היום להימנע ממעשים דומים בעתיד ומניצול, אך מתקשה להבין מדוע התנהג כך בשל יכולותיו המוגבלות. כאמור, הוא מעוניין להשתלב בחברה רגילה למרות המגבלות ולכן מרצה את הסביבה. בשל כך קימת מסוכנות להישנות מקרים דומים בעתיד.

נעשה ניסיון לשלוח אותו לבחון במרכז לשיקום מקצועי באשקלון, הוא שיתף פעולה באופן מילולי, אך בפועל התנהג באופן אלים, כעס, איים והיה צורך להוציאו מהפרויקט. אין לי אלא להביע צער רב על כך משמשו משפחתו מתנגדת לכך שיקבל טיפול הרגעי, לא ניתן לשלבו בתעסוקה והוא ימשיך להימצא בסיכון. ניתן להניח כי ישנן תרופות הרגעה שלא יפגעו במצבו הפיזי וחבל שעניין זה לא נבדק על ידי בני המשפחה.

הרושם הינו כי הנאשם מתקשה להבין את חומרת התנהגותו במרכז והמשמעות מבחינתם באשר לחוסר יכולת לשלבו לצורך רכישת מקצוע. הוא לא מבין מדוע האבחון הופסק עקב התנהגותו האלימה כלפי העובדת הסוציאלית. הוא לא מבין את המשמעות של האופן בו מתנהלת. הוא לא מבין את המשמעות של לקיחת תרופות הרגעה. כתוצאה מכך הרושם שהוא לא מתאים להשתלב במסגרת תעסוקתית כלשהי.

כמו כן, קצינת המבחן הפנתה אותו למחלקת השיקום במל"ל, אך גם שם התקשה לווסת את כעסו, היה קושי לנהל עמו שיחה מועילה, הוא לא מבין את הקשיים התנהגותיים שלו, ובמצבו לא ניתן לסייע לו כלל בתוכנית שיקומית.

למרות זאת, תיאמו עמו עם גיסו פגישות נוספות לצורך בנית תוכנית, אך הם לא התייצבו למפגש.

בשיחות טלפוניות הבינו שהגיס הוא זה שמסייע לו, אך משפקע צו הפיקוח, כבר לא זומן לפגישות נוספות.

למרות זאת הציעו למשפחה לעמוד איתם בקשר לצורך המשך הכוונה.

נעשה ניסיון לתאם פגישה עם אחותו וגיסו, אך הפגישה לא התקיימה. מעיון במסקנות הוועדה עולה כי המלצה של מעורבות עובדת סוציאלית מלשכת רווחה כדי להדריך אותו ואת בני משפחתו וכן הומלץ מעקב פסיכיאטרי ושילובו בטיפול רגשי על רקע קשיים רגשיים וחברתיים ומינוי אפוט' כאמור.

הם התרשמו כי למרות שהוא מודע לשונות שלו, והמאמצים שמשקיע להשתלב בחברה רגילה, הוא לא מודע למחיר האישי שהוא משלם ולכן קיים סיכון להתנהגות דומה בעתיד.

הואיל ולמרות כל המאמצים לשלבו במסגרת תעסוקתית הוא התקשה לשתף פעולה והואיל והוא מתקשה לווסת כעס ונוטה להתפרצויות, הגיעו בסופו של דבר למסקנה כי לא ניתן לשלבו בעבודות של"צ, אך למרות זאת ממליצים על צו מבחן יחד עם עונש מרתיע כדי להמשיך לעמוד בקשר איתו ועם משפחתו בניסיון נוסף לקדם את שילובו בטיפול ואת שיקומו בקהילה בהתאם להמלצת הוועדה.

בשל המסוכנות הנשקפת ממנו ו חוסר התובנה שלו ושל משפחתו, קיימת בהחלט אפשרות שבעתיד יהיה צורך להפעיל המאסר המותנה ויגזר דינו למאסר בפועל, ואין לי אלא להביע צער על כך.

הואיל וצער המבחן והעונש המרתיע מהווה חלק מהסדר הטיעון, מצטרף התובע להמלצה זו.

תקוותי, כי למרות כל האמור ישכיל הנאשם ובני משפחתו להבין לאשורו את מצבו, על מנת ששירות המבחן יוכלו בכל לשלבו במסגרת תואמת.

לאור האמור, למרות חומרת העבירה ובשל הנסיבות המפורטות, אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשם 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא עבור עבירות בהן הורשע.

2. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה, 06/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

עמוד 3

החלטה

הפיקדון יושב לנאשם או למי מטעמו על פי פרטי חשבון בנק שימציא במזכירות.

הסם יושמד.

ניתנה והודעה היום י"ז אייר תשע"ה, 06/05/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה